

167

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I BUDOWNICTWA¹⁾

z dnia 27 stycznia 2006 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia obiektów, urządzeń i instalacji wchodzących w skład infrastruktury zapewniającej dostęp do portu o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 967, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie określenia obiektów, urządzeń i instalacji wchodzących w skład infrastruktury zapewniającej dostęp do portu o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 4, poz. 41) w § 3 w pkt 1 lit. a—c otrzymują brzmienie:

„a) tor podejściowy do Świnoujścia, którego oś przebiega pomiędzy punktami podanymi w układzie „WGS-84” od punktu: $\varphi = 54^{\circ}26'26,9''$ N, $\lambda = 014^{\circ}05'43,3''$ E, do punktu: $\varphi = 54^{\circ}16'58,2''$ N, $\lambda = 014^{\circ}05'13,1''$ E i dalej do punktu $\varphi = 54^{\circ}14'40,9''$ N, $\lambda = 014^{\circ}11'00,8''$ E o długości

25,2 km, szerokości w dnie 240 m i głębokości technicznej 14,5 m,

b) tor podejściowy północny do Świnoujścia na Zatoce Pomorskiej o długości 35,6 km (licząc od główek falochronu do punktu o współrzędnych podanych w układzie „WGS-84” $\varphi = 54^{\circ}14'40,9''$ N, $\lambda = 014^{\circ}11'00,8''$ E), o szerokościach w dnie: 180 m — od km 0,00 do km 16,3; 200 m — od km 16,3 do km 26,8, 220 m — od km 26,8 do km 35,6 i głębokości technicznej 14,3 m,

c) podejściowy tor wodny Świnoujście — Szczecin o długości 67,7 km (licząc od główek falochronu w kierunku południowym) z odpowiednimi poszerzeniami na łukach toru oraz o następujących szerokościach na odcinkach prostych: od 180 m do 160 m — od km 0,0 do km 1,8; od 160 m do 130 m — od km 1,8 do km 2,1; od 130 m do 110 m — od km 2,1 do km 2,7; od 110 m do 90 m — od km 2,7 do km 5,5; 90 m — od km 5,5 do km 67,7 i głębokościach technicznych: 14,3 m — od km 0,0 do km 3,1; 13,0 m — od km 3,1 do km 3,3; 11,4 m — od km 3,3 do km 3,7; 10,5 m — od km 3,7 do km 67,7.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Transportu i Budownictwa: *J. Polaczek*

¹⁾ Minister Transportu i Budownictwa kieruje działem administracji rządowej — gospodarka morską, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu i Budownictwa (Dz. U. Nr 220, poz. 1900).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 166, poz. 1361 i Nr 200, poz. 1683 oraz z 2004 r. Nr 169, poz. 1766 i Nr 281, poz. 2782.

168

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia 27 stycznia 2006 r.

w sprawie kwalifikacji zawodowych dyspozytora medycznego i lekarza koordynatora medycznego, trybu pełnienia przez nich funkcji oraz odpłatności z tego tytułu

Na podstawie art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 25 lipca 2001 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 113, poz. 1207, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej — zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 220, poz. 1901).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1801, z 2002 r. Nr 241, poz. 2073, z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 124, poz. 1152, z 2004 r. Nr 210, poz. 2135 oraz z 2005 r. Nr 164, poz. 1365 i Nr 267, poz. 2256.

§ 1. 1. Dyspozytorem medycznym może być osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada co najmniej średnie wykształcenie w zawodzie pielęgniarki, położnej lub ratownika medycznego;
- 2) była zatrudniona przy udzielaniu świadczeń zdrowotnych przez okres co najmniej 6 miesięcy w pogotowiu ratunkowym, szpitalnym oddziale ratunkowym, oddziale anestezjologii i intensywnej terapii lub w izbie przyjęć szpitala;
- 3) odbyła przeszkolenie w ramach przystosowania się do należytego wykonywania pracy;
- 4) ukończyła kształcenie, o którym mowa w art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 25 lipca 2001 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, zwanej dalej „ustawą”.

2. Przeszkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, obejmuje w szczególności:

- 1) zasady zbierania informacji w ramach wywiadu medycznego;
- 2) określanie priorytetów realizacji wezwań;
- 3) udzielanie wskazówek dotyczących postępowania w ramach pierwszej pomocy w stanach zagrożenia życia;
- 4) zasady współpracy służb ratowniczych;
- 5) zasady postępowania dyspozytora w związku z realizacją medycznych działań ratowniczych w sytuacjach katastrof;
- 6) techniki opanowywania stresu.

3. Przeszkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, dyspozytor medyczny odbywa nie rzadziej niż raz na cztery lata.

4. Potwierdzeniem odbycia przeszkolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest zaświadczenie o jego ukończeniu wydane przez podmiot przeprowadzający to przeszkolenie albo zaświadczenie wydane przez pracodawcę na podstawie danych znajdujących się w aktach osobowych pracownika.

§ 2. Lekarzem koordynatorem medycznym może być:

- 1) posiadający co najmniej 5-letni staż pracy w jednostkach, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 2:
  - a) lekarz ratunkowy,
  - b) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie:
    - anestezjologii i intensywnej terapii,
    - chirurgii ogólnej,
    - chorób wewnętrznych,

- ortopedii i traumatologii narządu ruchu,
- pediatrii;

- 2) lekarz posiadający co najmniej 10-letni staż pracy w szpitalnym oddziale ratunkowym lub w pogotowiu ratunkowym.

§ 3. 1. Centrum powiadamiania ratunkowego zapewnia całodobowe pełnienie funkcji przez dyspozytora medycznego.

2. Pracodawca lub zleceniodawca ustala indywidualny czas pracy na stanowisku dyspozytora medycznego z uwzględnieniem warunków pracy i specyfiki wykonywanych zadań.

§ 4. 1. Lekarz koordynator medyczny centrum powiadamiania ratunkowego, pozostający w gotowości do pracy, w celu wykonywania zadania, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 5 ustawy, w zakresie koordynacji medycznych działań ratowniczych podejmuje te działania w czasie nie dłuższym niż 15 minut od chwili wezwania przez dyspozytora medycznego.

2. Zadanie, o którym mowa w ust. 1, realizuje się poprzez osobiste stawienie na miejscu wezwania lub przy użyciu sprzętu telekomunikacyjnego, w szczególności środków komunikacji bezprzewodowej.

§ 5. Przy ustalaniu odpłatności z tytułu pełnienia funkcji dyspozytora medycznego oraz lekarza koordynatora medycznego uwzględnia się w szczególności:

- 1) czas pracy;
- 2) liczbę wezwań przyjmowanych przez dyspozytora medycznego;
- 3) liczbę interwencji lekarza koordynatora medycznego;
- 4) tryb pełnienia funkcji przez lekarza koordynatora medycznego.

§ 6. 1. Do dnia 31 grudnia 2010 r. na stanowisku dyspozytora medycznego może być zatrudniona osoba, która nie spełnia wymagań określonych w § 1 ust. 1 pkt 4.

2. Osoba zatrudniona na stanowisku dyspozytora medycznego w dniu wejścia w życie rozporządzenia i posiadająca co najmniej wykształcenie średnie medyczne, która nie spełnia wymagań określonych w § 1 ust. 1 pkt 1 i 2, może pełnić tę funkcję po tym dniu, z uwzględnieniem ust. 1.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *Z. Religa*